

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

KOM(2010) 537 endelig — 2010/0266 (COD)

og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere

KOM(2010) 539 endelig — 2010/0267 (COD)

(2011/C 107/06)

Ordfører: **Gilbert BROS**

Europa-Parlamentet og Rådet besluttede henholdsvis den 11. november og den 13. oktober 2010 under henvisning til artikel 42, artikel 43, stk. 2 og artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

KOM(2010) 537 endelig — 2010/0266 (COD).

Europa-Parlamentet og Rådet besluttede henholdsvis den 11. november og den 19. oktober 2010 under henvisning til artikel 42, artikel 43, stk. 2, og artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere

KOM(2010) 539 endelig — 2010/0267 (COD).

Det forberedende arbejde henvistes til EØSU's Faglige Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som vedtog sin udtalelse den 3. februar 2011.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 469. plenarforsamling den 16.-17. februar 2011, mødet den 16. februar 2011, følgende udtalelse med 96 stemmer for og 1 stemme hverken for eller imod:

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1 Tilpasningen af forordning 73/2009 (direkte støtte) og forordning 1698/2005 (udvikling af landdistrikterne) til Lissabontraktaten sker for at tage højde for planerne om at erstatte den nugældende udvalgsprocedure med en sontring mellem delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. EØSU finder høringerne af de berørte parter og medlemsstaterne i forbindelse med udarbejdelsen af EU's retsakter meget vigtige, og lægger vægt på, at de bibeholdes.

1.2 Fortolkningen af, hvad der er delegerede retsakter, og hvad der er gennemførelsesretsakter, er forskellig i Rådet og i Kommissionen. Derfor mener EØSU, at der bør være klare kriterier for, hvilken procedure der skal finde anvendelse på de enkelte retsakter.

1.3 Efter EØSU's opfattelse er det yderst vigtigt, at delegerede retsakter er tidsbegrænsede. Endvidere bør de kun forekomme

inden for områder, hvor det er nødvendigt at træffe beslutninger inden for en meget kort tidsfrist.

1.4 Gennemførelsesretsakter bør anvendes i de tilfælde, hvor det er ønskeligt, at gennemførelsen harmoniseres i alle medlemsstater. Særligt på visse områder er det ønskeligt at harmonisere for at undgå konkurrenceforvridninger. EØSU mener derfor, at for eksempel de retsakter, der indeholder de særlige betingelser for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik anden søjle, og retsakter om gennemførelsen af miljø-mæssige foranstaltninger bør klassificeres som gennemførelsesretsakter modsat Kommissionens forslag.

1.5 EØSU glæder sig over, at Kommissionen benytter revisionen af forordningerne til at introducere forenklingstiltag. Selvom forenklingsarbejdet navnlig burde gøre det mere enkelt for landmændene, vedrører det primært den administrative byrde.

1.6 EØSU finder det vigtigt, at medlemsstaterne regelmæssigt rapporterer om fremskridtene inden for udviklingen af landdistrikterne. Udvalget gør opmærksom på, at en negativ konsekvens af forslaget om, at medlemsstaterne skal indsende færre rapporter til Kommissionen om status for gennemførelsen af de strategiske planer, kan være, at der vil være færre oplysninger til rådighed om dette område.

1.7 EØSU støtter foranstaltningen om at fritage de allermindste landbrugere fra forpligtelsen til at anmelde alle arealer, men mener dog, at tærsklen på 1 ha kunne hæves.

1.8 Med hensyn til bedriftsrådgivningssystemet er EØSU positiv over for den lempelse, Kommissionen foreslår. Det vil give medlemsstaterne mulighed for at etablere en rådgivningstjeneste for landbrugerne, som ikke er begrænset til krydsoverensstemmelse.

2. Baggrund for udtalelsen

2.1 Lissabontraktatens artikel 290 og 291 indeholder bestemmelser om at ændre beslutningsproceduren mellem Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet med hensyn til reglerne for gennemførelse af Unionens lovgivningsmæssige retsakter.

2.2 Kommissionens forslag om ændring af forordning 73/2009 (direkte støtte) og forordning 1698/2005 (udvikling af landdistrikterne) indeholder to typer ændringer:

- ændringer, der følger af tilpasningen til Lissabontraktaten;
- ændringer for at forenkle de gældende regler på forskellige områder.

2.3 Efter de nugældende regler er udvalgsproceduren baseret på den tidligere artikel 202 i traktaten, hvori det hedder, at Rådet »tildeler Kommissionen beføjelser til at gennemføre de forskrifter, det vedtager; Rådet kan opstille visse nærmere vilkår for udøvelsen af disse beføjelser. Rådet kan ligeledes i særlige tilfælde forbeholde sig retten til selv direkte at udøve gennemførelsesbeføjelser«.

2.4 Således er der på grundlag af Rådets afgørelse 1999/468, den såkaldte udvalgsprocedure, fire typer af udvalg, der kan udtale sig om Kommissionens forslag til retsakter:

- de rådgivende udvalg
- forvaltningsudvalgene
- forskriftsudvalgene
- forskriftsudvalgene med kontrol.

2.5 Efter Lissabontraktatens ikrafttræden findes den tidligere artikel 202 ikke længere, og der skelnes mellem to typer af retsakter: delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

2.6 Delegerede retsakter (artikel 290): Der er tale om en ny kategori af retsakter af lovgivningslignende karakter, der udbygger eller ændrer visse »ikke-væsentlige« bestemmelser i en lovgivningsmæssig retsakt, som Kommissionen har fået lovgivningsmæssig beføjelse til at vedtage. Der er ikke fastlagt nogen gennemførelsesbestemmelser for denne artikel: Af traktaten fremgår det, at delegationen i hver lovgivningsmæssig retsakt skal have form af et delegeret mandat. Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet gør indsigelse mod den delegerede retsakt, træder den ikke i kraft.

2.7 Gennemførelsesretsakter (artikel 291): Der er tale om retsakter vedtaget af Kommissionen eller Rådet i specifikke behørigt begrundede tilfælde og inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som skal sikre en harmoniseret gennemførelse af retsakter, der er juridisk bindende for Unionen.

2.8 Medlemsstaternes inddragelse i gennemførelsesbeslutninger vil således blive væsentligt ændret. På den ene side begrænses den traditionelle udvalgsprocedure, hvor medlemsstaterne har forhandlingsbeføjelser, til de tilfælde, hvor det er helt nødvendigt, at medlemsstaternes gennemførelse af en retsakt harmoniseres. På den anden side vil andre retsakter, som for nuværende henhører under udvalgene (som oftest forskriftsudvalgene), fremover behandles af Kommissionen alene.

3. Generelle bemærkninger vedrørende virkningerne af artikel 290 og 291 for de to forordninger

3.1 Kommissionen foreslår en betydelig ændring i Kommissionens, medlemsstaternes og Europa-Parlamentets respektive beføjelser, hvad angår gennemførelsen af EU-retsakter.

3.2 EØSU finder høringen af de berørte parter i forbindelse med udarbejdelsen af EU's retsakter meget vigtig. Det er således vigtigt, at eksperterne i medlemsstaterne høres om delegerede retsakter, også selv om de ikke har beslutningskompetence. På den måde bliver de på et tidligt tidspunkt bekendt med reglerne, og det bliver lettere at løse eventuelle problemer.

3.3 EØSU gør endvidere opmærksom på vigtigheden af de fora for høring af de berørte civilsamfundspartnere, som de rådgivende grupper repræsenterer, selvom de ikke er berørt af tilpasningen til Lissabontraktaten. Det er altafgørende, at der ikke sættes spørgsmålstejn ved disse fora for udveksling af synspunkter, da de spiller en vigtig rolle i formidlingen af ekspertviden og synspunkter til Kommissionen og også gør det lettere for de berørte parter at blive bekendt med lovgivning under udarbejdelse på et tidligt tidspunkt.

3.4 Med hensyn til varigheden af delegationen af delegerede retsakter mener EØSU, at den altid bør angives præcist.

3.5 EØSU konstaterer, at Rådet og Kommissionen ikke anvender samme fortolkning af, hvad der er delegerede retsakter, og hvad der er gennemførelsesretsakter. Derfor mener EØSU, at der bør være klare kriterier for, hvilken procedure der skal finde anvendelse på de enkelte retsakter. I punkt 3.6, 3.7 og 3.8 foreslås tre kriterier.

3.6 Medlemsstaternes gennemførelse af visse retsakter skal være harmoniseret, da forskelle i implementeringen kan resultere i konkurrenceforvridninger, der er stærkt skadende for et velfungerende indre marked for landbrugsprodukter. Harmoniseret gennemførelse er særlig ønskelig inden for visse områder. I den forbindelse opstår spørgsmålet, om det for eksempel ikke ville være mere korrekt at klassificere de retsakter, der indeholder de særlige betingelser for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik's anden søjle (artikel 20 og 36 i forordning 1698/2005) og gennemførelsen af miljømæssige foranstaltninger (f.eks. artikel 38 i forordning 1698/2005 om de særlige betingelser for betalinger for ulemper som følge af gennemførelsen af vandrammedirektivet) som gennemførelsesretsakter modsat Kommissionens forslag.

3.7 Det kan også være nødvendigt på forhånd at høre medlemsstaterne om andre beslutninger for at fremme den gensidige forståelse. På den måde kan Kommissionen også trække på medlemsstaternes ekspertise. Her er det også berettiget at tale om gennemførelsesretsakter.

3.8 På andre områder er det altafgørende, at der hurtigt kan træffes afgørelser, når der er behov for at reagere. Her er det ønskeligt, at der er tale om delegerede retsakter.

4. Særlige bemærkninger vedrørende forslagene til forenkling i forordning 1698/2005 (udvikling af landdistrikterne)

4.1 Kommissionen lægger op til, at medlemsstaterne skal indsende færre rapporter til Kommissionen om status for gennemførelsen af de strategiske planer. Dette kan indebære en betydelig forenkling for forvaltningerne i medlemsstaterne. Men trods det påpeger EØSU vigtigheden af at holde fast i medlemsstaternes forpligtelse til regelmæssigt at rapportere om fremskridtene med gennemførelsen.

4.2 Kommissionens forslag om at fremme en mere målrettet anvendelse af rådgivningstjenesterne er helt sikkert en relevant forenkling, idet betingelserne for støttemodtagelse lempes, og det slås fast, at rådgivningstjenesten ikke nødvendigvis skal

omfatte alle aspekter af krydsoverensstemmelse. Faktisk er en af de væsentligste hindringer for udviklingen af en effektiv bedriftsrådgivningstjeneste i EU, at den udelukkende har haft til opgave at efterprøve, om støttebetingelserne er opfyldt. Landmændene har derfor ofte betragtet landbrugskonsulenten som en kontrollør.

4.3 Med hensyn til at gøre det lettere for medlemsstaterne at anvende betalinger til at udlægge »økologiske« forbindelsesområder mellem Natura 2000-områder, bør de konkrete foranstaltninger, der foreslås på nationalt eller europæisk plan, efter EØSU's mening udtrykkeligt tage hensyn til prioriterede arters og naturtyper's behov.

5. Særlige bemærkninger vedrørende forslagene til forenkling i forordning 73/2009 (direkte støtte)

5.1 Ifølge EØSU bør forenklingssarbejdet ikke kun fokusere på den administrative byrde, men også gøre landmændenes arbejde mere enkelt.

5.2 I en særlig rapport offentliggjort i 2008 kritiserede Den Europæiske Revisionsret politikken med at koble støtten sammen med krydsoverensstemmelseskrav. Revisionsretten henstillede især, at den juridiske ramme forenkles. EØSU støtter denne henstilling.

5.3 Kommissionen lægger op til, at landbrugere, hvis bedrift har et samlet areal på under 1 ha, ikke skal anmelde alle landbrugsarealerne på deres bedrift. EØSU bakker op om dette forenklingstiltag, der er til gavn for de mindste bedrifter, hvis udgifter til kontrol kan være uforholdsmæssigt store. Udvalget mener dog, at tærsklen på 1 ha kunne hæves.

5.4 EØSU mener endvidere, at der bør være en vis fleksibilitet i kontrollen med landbrugsbedrifterne. Kontroltidspunktet og den tid, kontrolløren tilbringer på bedriften, bør i visse tilfælde kunne indpasses efter landbrugerens forhold. Især er det uacceptabelt, at en landbruger lider et økonomisk tab, fordi han skal være til rådighed for en kontrol på en bestemt dag.

Bruxelles, den 16. februar 2011

Staffan NILSSON

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg